

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **WB Mills a. s.**, se sídlem Mlýnská 241/17, Plzeň, zastoupena Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2019, č. j. PK-ŽP/3307/19, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 12. 2019, č. j. 57 A 69/2019 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní (dále je „stavební úřad“) vydal dne 16. 1. 2019 rozhodnutí č. j. MMP/013004/19, kterým uložil žalobci pokutu ve výši 200.000 Kč za přestupek dle § 178 odst. 2 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Protiprávního jednání se žalobce dopustil tím, že provedl změnu stavby, spočívající v navýšení stávajícího vodního díla jezu na řece Mži na pozemku p. č. 1531/3 v k. ú. Malesice o cca 40 cm, bez stavebního povolení, společného povolení nebo veřejnoprávní smlouvy, a nebo certifikátu autorizovaného inspektora. Tímto jednáním porušil § 108 odst. 1 stavebního zákona.

[2] K odvolání žalobce žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím změnil rozhodnutí stavebního úřadu ve výrokové části II. tak, že změnil výši pokuty na 100.000 Kč. Ve zbytku odvolání zamítl. Potvrdil tak závěr stavebního úřadu, že žalobce provedl

změnu stavby spočívající v navýšení jezu o cca 40 cm, a šlo tedy o změnu stavby nástavbou, k čemuž žalobce neměl příslušné stavební povolení.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, ve které namítl, že na jezu prováděl pouze řádně ohlášené údržbové práce, jimiž v žádném případě nedošlo ke změně dispozic nebo parametrů jezu. Současný stav jezu v plném rozsahu odpovídá dříve schválené dokumentaci.

[4] Krajský soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji. Podle soudu správní orgány dostatečně vyvrátily tvrzení žalobce, že nedošlo ke změně parametrů jezu, geodetickými měřeními provedenými před a po stavební činnosti žalobce. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně vysvětlil, že ze zaměření ze dne 16. 10. 2017 společnosti GEOREAL spol. s r.o. a z března 2018 společnosti ORIGEO s.r.o. byla zjištěna kóta koruny pevného jezu 316,18 - 316,22 m n. m., přitom zaměřením v roce 2010 společností GEFOS a.s. a v roce 2006 společností Georeal s.r.o. byla zjištěna koruna pevného jezu 315,81-315,86 m n. m. Správní orgány tedy navýšení koruny pevného jezu bezpečně prokázaly. Došlo tak ke zvýšení stavby, tj. k provedení nástavby ve smyslu stavebního zákona. Pokud by ke zvýšení stavby nedošlo, šlo by o stavební úpravu, neboť samotný žalobce uvedl, že nahradil dřevěný materiál materiálem betonovým. V obou případech (nástavba i úprava) se však vyžadovalo stavební povolení, protože šlo o změnu vodního díla podle § 15 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon). Podle krajského soudu naopak nemohlo jít o udržovací práce podle § 3 odst. 4 stavebního zákona. Důvodnou nebyla dle soudu ani žalobní námitka spočívající v tom, že správní orgány nepostupovaly v souladu s manipulačním řádem, neboť z něho nelze dovozovat výšku koruny jezu; jeho obsah je v rozsahu tvrzeném žalobcem pro posouzení věci irelevantní.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu jeho nezákonnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatel je přesvědčen, že ho krajský soud zkrátil na jeho právech, pokud rozhodl o zamítnutí žaloby fakticky pouze na základě toho, že v minulosti byla geodeticky změřena jiná výška koruny jezu, než jaká byla zjištěna v březnu 2018. V souvislosti se zaměřením provedeným společností GEOREAL spol. s r.o., stěžovatel již od počátku řízení upozorňoval na to, že mu nikdy nebylo předáno měření s údaji uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Naopak mu byla předána měření s výsledky, které jez splňuje i k dnešnímu dni. Správní orgány ani krajský soud neměly z těchto měření vycházet. Stěžovatel odkázal na dokumenty, které předložil již ve správním řízení, z nichž vyplývá, že vždy postupoval v dobré víře a v souladu s jemu známými dokumenty. Konkrétně se jednalo o:

- Protokol z místního vodohospodářského šetření ze dne 22. 08. 1996 čj. 261, ve kterém je uvedeno, že PVL a.s. k žádosti o vodní oprávnění předložilo technickou

dokumentaci jezu. Z toho lze dovodit, že Magistrát města Plzně, odbor životního prostředí (dále jen „OŽP“), musí mít dokumentaci k dispozici. Lze tak předpokládat, že se jedná o dokumentaci uvedenou v předloženém manipulačním řádu, v němž je uvedena kóta jezu 317,64. Správnost této kóty potvrzuje přípis Povodí Vltavy Praha ze dne 31. 05. 1989, čj. 221.3-1480/89-Ko (viz bod II., ve kterém je uvedeno, že bude respektována kóta 317,97, systém jadranu). Ve zmiňovaném protokolu je zcela jednoznačně uvedeno, že komise doporučuje vydání rozhodnutí dle parametrů doložené dokumentace.

- Pokyny 632/1999-230 3.5.1999, Sbírka: 632/1999-230, Částka: 3/1999 Zeměměřického úřadu ze dne 3. května 1999 pro přepočítání nadmořských výšek z výškového systému jadranského do systému baltského.
- Rozhodnutí Okresního úřadu Plzeň – sever, referátu životního prostředí ze dne 29. 7. 1999 č. j. ŽP/2207/99, které povoluje nakládání s vodami na MVE v souladu s manipulačním řádem a provozním řádem, přílohou je stavební dokumentace s kótou 317,64. Stěžovatel postupoval v souladu s tímto rozhodnutím.
- Sdělení Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň – město ze dne 23. 11. 2010, z něhož jednoznačně vyplývá, že jez MVE Malesice nebyl zapsán v katastru nemovitostí. Stěžovatel je přesvědčen, že pokud by OŽP projevil zájem o konstruktivní řešení, mohly být sporné otázky ohledně náplatků vyřešeny v novém manipulačním řádu, takto stěžovateli nezbylo jiné řešení, než postupovat v souladu s platným manipulačním řádem a rozhodnutím o nakládání s vodami, které jasně stanovují, jak manipulovat s vodami na předmětném vodním díle; tyto parametry dnes vodní dílo plní.

[7] S ohledem na uvedené stěžovatel konstatoval, že nemůže být sankcionován, neboť nemůže doplácet na nepořádek v dokumentech orgánů státní správy. Krajský soud se shodně jako správní orgány zcela opomněl zabývat dokumenty, které stěžovatel předložil, a z nichž jednoznačně vyplývá, že postupoval vždy v souladu se zásadou dobré víry a v souladu se zásadou presumpce správnosti vydaných rozhodnutí a měření.

[8] Pro úplnost stěžovatel v kasační stížnosti zopakoval některé již dříve uvedené námitky, s nimiž se krajský soud dostatečně nevypořádal, a zatížil tak své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Jednalo se o námitky týkající se manipulačního řádu, resp. že soud ani správní orgány dostatečně nevysvětlily, proč celou věc neposuzují v souladu s manipulačním řádem. V něm je přitom uvedeno, že náplátky jsou nad korunou jezu. Tuto skutečnost chtěl stěžovatel prokázat i navrženými svědky, krajský soud to však chybně nepovažoval za potřebné. Dále stěžovatel připomněl, že Povodí Vltavy a OŽP nechaly vybudovat betonové náplátky, aniž by stěžovateli sdělily jakékoli výhrady proti tomuto postupu. Nyní argumentují tím, že vodní dílo pravidelně fotografovaly a věděly o případných úpravách. Takovýto postup svědčí dle stěžovatele o tom, že správní orgány souhlasily s postupem stěžovatele ohledně úprav vodního díla, a nyní se proto nemohou dovolávat toho, že stěžovatel provedl jakékoli úpravy v rozporu se zákonem. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgány činnost stěžovatele pravidelně kontrolovaly a musely tak vědět o provádění předmětných udržovacích prací na jezu, s nimiž proto

konkludentně souhlasily. Bylo tak porušeno stěžovatelovo legitimní očekávání. Stěžovatel připomněl, že Česká inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) provedla dne 12. 9. 2017 na jezu kontrolu, při níž nebylo zjištěno porušení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. V době provedení této kontroly již byly náplatky na jezu instalovány. Stěžovatel dále upozornil, že předávací protokol o vydání věci ze dne 15. 9. 1997, ve kterém je uvedena výška koruny jezu 316,28 m n.m., nemá žádnou vypovídací hodnotu ve smyslu, jaká byla hladina koruny jezu. Jednalo se navíc o vydávání majetku v rámci restitucí, kdy přebírající nebyl žádným prokazatelným způsobem seznámen s žádným protokolem o výškovém stavu jezu.

[9] Stěžovatel nakonec shrnul, že toto řízení nevede jen proto, že nesouhlasí s tím, že je sankcionován za údajné protiprávní jednání, přestože jednal vždy v dobré víře. Snahou stěžovatele je se od některého z orgánů dozvědět, jaké parametry ve skutečnosti má mít předmětný jez. V dosavadním průběhu řízení mu ani správní orgány, ani krajský soud nedokázaly jednoznačně uvést, jaké parametry měl jez v době vybudování a kolaudace, jak vysoké a kde mohou být umístěny náplatky. Stěžovatel usiluje o to dozvědět se, jaké parametry měl

jez od nepaměti a jaké parametry může mít v dnešní době; tyto údaje mu dosud nikdo nesdělil, stěžovatel proto věří, že se tak stane v řízení před Nejvyšším správním soudem.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření setrval na názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí a souhlasil s argumentací krajského soudu. Navrhl proto zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Podle § 178 odst. 2 písm. d) stavebního zákona se právnická osoba jako stavebník dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 108 tohoto zákona provede změnu stavby bez stavebního povolení nebo společného povolení nebo veřejnoprávní smlouvy anebo oznámeného certifikátu autorizovaného inspektora.

[14] Podle § 55 odst. 1 písm. a) vodního zákona je jez vodním dílem. Podle § 115 odst. 1 vodního zákona postupují vodoprávní úřady podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl, ledaže by vodní zákon stanovil jinak. V souladu s § 15 odst. 1 vodního zákona je ke změně vodního díla třeba povolení vodoprávního úřadu. Změnou stavby (vodního díla) je podle § 2 odst. 5 písm. a) stavebního zákona nástavba, kterou se stavba zvyšuje.

[15] Pro rozhodnutí nyní souzené věci je nutno zodpovědět otázku, zda stavební práce provedené stěžovatelem na jezu na řece Mži představovaly změnu stavby nástavbou, tj.

jestli došlo ke zvýšení jezu. Pokud ano, je zřejmé, že se stěžovatel dopustil přestupku, neboť tyto stavební práce, jimiž došlo ke změně stavby nástavbou, vykonal bez potřebného stavebního povolení.

[16] Ze správního spisu jsou zřejmé následující skutečnosti. Podle protokolu ze dne 14. 9. 2017 vyhotoveného stavebním úřadem na místě stavby bylo provedeno navýšení koruny jezu na řece Mži na pozemku p. č. 1531/3 v k. ú. Malesice o cca 40 cm obetonovanou ocelovou konstrukcí. Provedení opravy jezu stěžovatel nepopíral, namítal však, že nedošlo k navýšení jezu oproti schválenému stavu, a že se jednalo o řádně nahlášené údržbové práce. Stavební úřad vycházel při svém závěru o navýšení jezu z následujících podkladů. Jednalo se o předávací protokol zeměměřičských prací ze dne 13. 10. 2017, číslo zakázky 338-2017 GEOREAL spol. s r.o., který obsahuje geodetické zaměření horní přelivové hrany jezu. Výška hrany se dle tohoto dokumentu pohybuje mezi 316,26 – 316,22 m n.m. výškový systém Balt p. v. Dále je ve spisu obsažen předávací protokol 1/2018 ze dne 11. 3. 2018 vyhotovený společností ORIGEO s.r.o., podle něhož se výška hrany jezu pohybuje mezi 316,200 a 316,260 m n.m. výškový systém Balt p. v. Tyto dokumenty mají dokládat výši jezu po provedení stavebních prací stěžovatelem. Stavební úřad vzal dále v úvahu dokumenty dokládající zaměření jezu v minulosti (před provedením stavebních úprav), a to zaměření provedené společností GEFOS a. s. z roku 2010, dle něhož byla koruna pevného jezu vysoká 315,81 – 315,85 m n.m. (výškový systém Balt p.v.), a zaměření provedené společností Georeal s.r.o. z roku 2006, z něž je patrná výška jezu 315,85 – 315,86 m n.m. Rovněž předávací protokol z roku 1997 uvádí výšku koruny jezu 316,28 m n.m. ve výškovém systému Jadran, tj. 315, 87 m n.m. v systému Balt p. v. Navýšení koruny jezu bylo ve správním spisu doloženo rovněž fotodokumentací zobrazující stav před a po provedení stavební činnosti stěžovatele.

[17] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu i správních orgánů, že z uvedených podkladů lze jednoznačně dovodit, že v důsledku stavební činnosti stěžovatele provedené červnu, červenci, a srpnu roku 2017 došlo k navýšení koruny jezu o cca 40 cm, a že tedy byla uskutečněna změna stavby ve smyslu § 2 odst. 5 písm. a) stavebního zákona. Nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že ho krajský soud zkrátil na právech, pokud při svém posouzení vycházel z výše uvedených měření. Tato měření považuje soud za objektivní důkazy svědčící o tom, že v mezi rokem 2010 a 2017 ke zvýšení jezu skutečně došlo. Stěžovatel přitom naměřené údaje v průběhu správního řízení ani v řízení před soudy nijak relevantně nezpochybnil. V souvislosti se zmíněnými podklady stěžovatel v kasační stížnosti toliko namítl, že od počátku řízení upozorňoval na to, že mu nikdy nebylo předáno zaměření společnosti GEOREAL spol. s r.o. s údaji uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí; naopak mu byla předána měření s výsledky, které jez splňuje i k dnešnímu dni. Nejvyššímu správnímu soudu není zcela zřejmé, v čem uvedená námitka spočívá; stěžovatel neuvedl, jaké jiné výsledky měření má na mysli. Je přitom třeba vzít v úvahu, že předávací protokol s uvedenými výsledky měření vypracovaný společností GEOREAL spol. s r.o. je založen ve správním spisu a stěžovatel ve správním řízení jeho výstupy nijak relevantně nezpochybnil. Krajskému soudu ani správním orgánům tak nelze vytýkat, že z tohoto měření vycházely.

[18] Výše uvedené nosné důkazy pro prokázání protiprávního jednání stěžovatele (viz bod 16 výše) stěžovatel již v kasační stížnosti dále nijak nezpochybnil. Jeho další kasační argumentace se do značné míry míjí s předmětem sporu, kterým je otázka, zda v důsledku stavební činnosti stěžovatele došlo ke změně stavby nástavbou, tj. k navýšení jezu o cca 40 cm.

[19] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že podstatou přezkoumávaného řízení nebylo zodpovězení otázky, jaké parametry má posuzovaný jez splňovat, čehož se stěžovatel dovolává. Jak správní orgány i soud opakovaně uvedly, pro posouzení spáchání přestupku bylo nutno toliko posoudit, zda v důsledku stavebních prací došlo ke zvýšení jezu, tj. provedení nástavby ve smyslu stavebního zákona, které stěžovatel uskutečnil bez potřebného stavebního povolení. Správní orgány naopak v rámci tohoto řízení nebyly oprávněny jakkoliv určovat, jaké správné parametry má jez mít, resp. zda stěžovatelem provedená stavební úprava jezu splňuje parametry stanovené ve stěžovatelem poukazovaném rozhodnutí Okresního úřadu Plzeň – sever ze dne 29. 7. 1999 a v manipulačním řádu. Pro posouzení věci je zcela nepodstatné, zda stěžovatel postupoval v souladu s těmito dokumenty, neboť to ho nijak nezavazuje povinnosti obstarat si pro provedení navýšení koruny jezu příslušné stavební povolení. Žalovaný v této otázce správně uvedl, že předmětem řízení nebylo porušování manipulačního řádu, a tento dokument ani není relevantním podkladem pro jeho rozhodnutí. Nijak rozhodná tak není ani skutečnost, že jez nebyl zapsán v katastru nemovitostí, na což stěžovatel upozorňoval v kasační stížnosti.

[20] Krajský soud tedy posoudil věc správně, pokud se soustředil toliko na hodnocení, jestli stěžovatel svými stavebními činnostmi provedl změnu stavby jezu, a nepovažoval za podstatné podklady, na něž stěžovatel upozorňuje ve své kasační stížnosti (zejména manipulační řád a rozhodnutí Okresního úřadu Plzeň – sever ze dne 29. 7. 1999 ve věci povolení nakládání s vodami a trvání vodohospodářského díla – MVE v k.ú. Malesice na toku Mže).

[21] Stěžovateli rovněž nelze přisvědčit, že by doplácel na nepořádek ve veřejné správě (z poněkud chaotické argumentace stěžovatele soudu ani není zcela zřejmé, v čem měl tento nepořádek spočívat), a byl tak neoprávněně sankcionován. Správní orgány v rámci řízení o přestupku shromáždily dostatek důkazů svědčících o tom, že se stěžovatel protiprávního jednání spočívajícího v provedení změny stavby bez stavebního povolení skutečně dopustil. Dostaly tak své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu).

[22] Pro učinění závěru o spáchání přestupku dle § 178 odst. 2 písm. d) stavebního zákona není třeba prokazovat, že se jednalo o úmyslné jednání, a není proto rozhodné, že stěžovatel prováděl stavební úpravu jezu v dobré víře s tím, že postupuje v souladu s dříve vydanými rozhodnutími a manipulačním řádem. Způsob spáchání přestupku nicméně žalovaný vzal v potaz při svých úvahách o snížení uložené pokuty.

[23] Napadený rozsudek netrpí nepřezkoumatelností; krajský soud se dostatečně a rovněž věcně správně vypořádal s podstatou žalobní argumentace.

[24] Již výše Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud i správní orgány dostatečně vysvětlily, proč nebylo podstatné hodnotit, zda stěžovatel postupoval při stavebních pracích v souladu s manipulačním řádem. Jak uvedl správně žalovaný, manipulační řád nenahrazuje stavební povolení vyžadované vodním a stavebním zákonem ke změně vodního díla. Pro posouzení věci nemohlo být ani nijak relevantní, že dle manipulačního řádu jsou „náplatky“ nad korunou jezu; k této skutečnosti nebylo nutno provádět výslech svědků. V této otázce krajský soud správně odkázal na rozhodnutí žalovaného, který se pojmem „náplatky“ podrobně zabýval a uzavřel, že „náplatek“ není pevnou částí jezu, která by zvyšovala kótu koruny pevného jezu. Navýšení jezu vybetonováním jeho koruny a navýšení o cca 40 cm (k němuž došlo v posuzované věci) tak nelze považovat za „náplatek“.

[25] K námitce narušení stěžovatelova legitimního očekávání, které stěžovatel vyvozuje z toho, že Povodí Vltavy, státní podnik a orgán ochrany životního prostředí dle jeho názoru souhlasily s provedením posuzovaných stavebních úprav, krajský soud správně odkázal na spisovou dokumentaci, z níž je naopak zřejmé, že orgán ochrany životního prostředí i správce vodního toku podali podnět na zahájení kroků vedoucích k odstranění nepovolené stavby (nástavby jezu). Ani jeden z uvedených orgánů navíc nemá pravomoc vydat případné stavební povolení ke změně vodního díla. Krajský soud tak správně uzavřel, že ze skutkového stavu, který je zřejmý ze spisové dokumentace, nevyplývá žádné legitimní očekávání, jehož se stěžovatel dovolá. Stěžovatel ostatně ani neodkázal na konkrétní podklady, z nichž by plynulo, že správní orgán by již v minulosti provedenou změnu stavby jezu povolil či jinak odsouhlasil v tom rozsahu, v jakém byla provedena.

[26] Krajský soud se rovněž neopomněl zabývat stěžovatelem poukazovaným výsledkem kontroly ČIŽP, k němuž správně uvedl, že pro posouzení věci – spáchání přestupku – je zcela bezvýznamné, že při kontrole nebylo zjištěno porušení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Rovněž o námitce zpochybňující důkazní hodnotu předávacího protokolu o vydání věci z roku 1997 krajský soud uvážil správně, pokud upozornil, že se nejednalo o stěžejní podklad pro vydání rozhodnutí, nadto šlo o podklad, jež předložil ve správním řízení sám stěžovatel.

IV. Závěr a náklady řízení

[27] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[28] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu